

Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 У 27451/10
17.11.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца Ж. В. из Б., Улица ... , кога заступа пуномоћник Р. Ш., адвокат из Б., ... , против туженог Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења ... број: ... од ... године, у предмету издавања дозволе за рад царинског заступника, у нејавној седници већа одржаној дана 17.11.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије ... број: ... од ... године и предмет враћа туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Управе царина број: ... од ... године, којим је одбијен захтев тужиоца за издавање дозволе за рад царинског заступника, идентификационог броја, идентификационе картице и личног печата царинског заступника.

Поднетом тужбом Управном суду дана 01.10.2010. године, тужилац преко пуномоћника оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога, наводећи да је захтев поднео ... године првостепеном органу када је још увек важио стари Царински закон, а да се од стране управних органа погрешно тумаче прелазне и завршне одредбе новог Царинског закона. Сматра да је дан подношења захтева одлучна

чињеница за примену старог или новог закона. Истиче да му је незаконито, иако је испуњавао све услове прописане одредбом члана 26. старог Царинског закона који је важио у време подношења захтева ускраћено право да добије тражену дозволу за рад царинског агента. Наводи да првостепени орган није правилно поступио када је у време доношења одлуке применио одредбе новог Царинског закона и одбио захтев тужиоца за издавање дозволе. Са наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, јер је оспорено решење донето повредом одредаба управног поступка, због чега расправа није потребна.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Ово стога, што је у проведеном поступку утврђено да је у смислу члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 7. став 2. тачка 3. Царинског закона, одбијен захтев тужиоца за издавање дозволе за рад царинског заступника, идентификационог броја, идентификационе картице и личног печата царинског агента. Испитујући законитост решења првостепеног органа тужени орган је нашао да је првостепени орган исправно у образложењу ожалбеног решења навео да је одлуку донео применом члана 7. став 2. тачка 3. Царинског закона ("Службени гласник РС" бр.18/10), имајући у виду да је престао да важи стари Царински закон ("Службени гласник РС" бр. 73/03...9/10).

Чланом 26. став 4. тачка 1. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 73/03...9/10), који је престао да важи ступањем на снагу Царинског закона, дана ... године, било је прописано да ће се дозвола за царинског агента издати лицу које, између осталог, испуни и услов да је радило на пословима царињења најмање 10 година, док Царинским

Законом ("Службени гласник РС", бр. 18/10), наведено није прописано, већ да се дозвола за царинско заступање може издати физичком лицу запосленом код посредног заступника у царинском поступку, ако поред осталих прописаних услова, испуни и услов из члана 7. став 2. тачка 3. Царинског Закона ("Службени гласник РС" бр.18/10), којим је прописано је да ће Управа царина лицу запосленом код посредног заступника издати дозволу да ради као царински агент ако је, између осталог, положио посебан стручни испит за заступање у царинском поступку.

Управни суд налази да се основано тужбом указује на незаконитост решења туженог органа, са разлога што није правилно поступио првостепени орган када је применио одредбу члана 7. став 2. тачка 3. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 18/10), те одбио захтев тужиоца од ... године за издавање дозволе за рад царинског агента, идентификационог броја, идентификационе картице и личног печата царинског агента, јер је у време подношења захтева тужиоца још увек био на снази Царински закон који је замењен новим – његовим ступањем на снагу 03.05.2010. године.

Код оваквог стања ствари, према схватању суда, управно царински орган су погрешно применили материјално право, пошто су применили Царински закон ("Службени гласник РС", бр. 18/10) и утврдили према том закону услове за издавање дозволе за рад царинског агента, те је неправилно одбијен захтев тужиоца. Наиме, требало је применити члан 26. став 4. тачка 1. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 73/03.....9/10), према којем се дозвола за царинског агента издаје лицу које, између осталог, испуни и услов да је радило на пословима царињења најмање 10 година, а који закон је био на снази у време подношења захтева тужиоца, односно дана ... године.

Стога, суд налази да је у оспореном решењу учињена повреда правила поступка, прописана одредбом члана 199. став 2., у вези са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), јер разлози дати у образложењу оспореног решења не упућују на одлуку из диспозитива тог решења, нити је тужени орган у образложењу оспореног решења ценио жалбене наводе што је био у обавези да учини.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде. Примедбе суда у погледу поступка изнете у овој пресуди обавезне су за тужени

орган у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.11.2011. године, 6 У 27451/10

Записничар
Весна Оташевић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AM